

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2020.
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Μνήμη
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
Ἄγκυρανῶν Ἐκκλησίας. **Ἦχος βαρύς.**
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεὸς μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν·

ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα·

ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν·

ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον
ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς

ἐφύτευσας.

ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται
αὐτῶν.

ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ
βρῶσιν αὐτοῖς.

ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῇ.

πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς
εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Ψαλμὸς 140

**Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

**Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου.**

ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.**

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.**

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.**

**Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς

ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ
 ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ
 σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας
 εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον
 ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον
 αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους
 μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων
 με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν
 γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ
 ἐμέ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
 ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου Ἦχος βαρὺς

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
 τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος,
 καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος,
 μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες·
 Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ἦχος βαρὺς

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς,
 Θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας·
 διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σο-
 ι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς
 φωνῆς μου.

Ἦχος βαρὺς

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν Ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ,
 ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικὴν.
 Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας,
 οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας,
 ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
 δεήσεώς μου.

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά. - Ὁκτώηχος Ἦχος βαρὺς

Κἂν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι,
 ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἄρνοῦμαι.
 Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω·
 εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι·
 ὁ γὰρ θάνατος σου ζωὴ μου.

Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;
 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἦχος βαρὺς

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα,
 ἐν Σιών, τὴν οἰκείαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνύς
 ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ,
 σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,
 πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον,
 ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς

ἄνθρωπον,

καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόανθρωπον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος βαρὺς

Κατήλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστὲ ὡς ἡβουλήθης,
ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης
τριήμερος,
συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς
φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα·
Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Στιχηρὰ Προσόμοια.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς σου
τῆς χάριτος καρδίας τῶν σὲ τιμώντων καὶ θεολήπτω στοργῇ,
περιπτυσσομένων κοσμοπόθητε, δι' οὓ τῶν δακρῶν,
ἐξηφανίσθη κατήφεια καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παγίδων
ἐρρύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην μετήλθομεν, δεῖξον
τῆς ὠραιότητος τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν τὰς ἀντιδόσεις παρέχων
τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου πιστῶς αἰτουμένοις σὴν
πλουσίαν προστασίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὠραῖος
παράδεισος τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν αἰωνίου
δόξης τὴν ἀπόλαυσιν, δι' οὓ τῶν δαιμόνων ἀποδιώκονται
φάλαγγες καὶ τῶν Ἀγγέλων συνευφραίνονται τάγματα, καὶ
συστήματα τῶν πιστῶν ἐορτάζουσιν, ὄπλον ἀκαταγώνιστον

κραταίωμα ἄρρηκτον τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα, Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον ἢ θύρα τοῦ Παραδείσου ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἢ ἀρὰ καὶ κατήργηται καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καὶ ὑψώθημεν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, ὄπλον ἀκαταμάχητον δαιμόνων ἀντίπαλε δόξα Μαρτύρων Ὁσίων ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα λιμὴν σωτηρίας ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. α'

Δεῦρο τῶν Πρωτοπλάστων δυὰς ἢ τῆς χορείας ἐκπεσοῦσα τῆς ἄνωθεν, τῷ φθόνῳ τοῦ βροτοκτόνου διὰ πικρᾶς ἡδονῆς, τῆς τοῦ ξύλου πάλαι ἀπογεύσεως· ἴδου τὸ πανσέβαστον ὄντως Ξύλον προσέρχεται· ὧ προσδραμόντες, ἐν χαρᾷ περιπτύξασθε καὶ βοήσατε, πρὸς αὐτὸ μετὰ πίστεως. Σὺ ἡμῶν ἡ ἀντίληψις Σταυρὲ πανσεβάσμιε, οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν· Ἐδὲμ τὴν προτέραν κομισάμενοι βεβαίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος γ.'

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν ἐκούσιον σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ βαφαῖς ἐρυθραῖς, τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, ταῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν, ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς Παντοδύναμος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος βαρὺς

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κηρύξεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενωῶς. Πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδοὺς, **Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. **Ἐ**νεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. **Καὶ** γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

- **Ὁ διάκονος:**
- **Εἶ**πωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
  - **Κ**ύριε ἐλέησον (ἄπαξ).
- **Κ**ύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
  - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσάμενων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
- Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.****

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄμην.

- **Ὁ διάκονος:**

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
  - **Κ**ύριε ἐλέησον.
- **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
  - **Κ**ύριε ἐλέησον.
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
  - **Π**αράσχου Κύριε.
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
  - **Π**αράσχου Κύριε.
    - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
      - **Π**αράσχου Κύριε.
- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Εἰς τὸν στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος βα-
ρύς.**

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου,
Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν·

ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε,
διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου Ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐπὶ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας,
καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας,
δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον Ἐγερσιν, Κύριε φιλόνητο.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φοβερὸς ὤφθης Κύριε,
ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν,
ἀναστάς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἄδὰμ συνανέστησας
κραυγάζοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνητο.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Ὁ συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ τῷ πιστῷ ἡμῶν
ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ
τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, δεῖξον εὐσπλαγχνε
εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς ὅτι σὺ εἶ

Θεὸς καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων των λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

- **Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,**
- **Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.**
- **Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,**
  - ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾿.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν

Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
 θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι
 ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα Πατρὶ... Ἀπολυτίκιον, Τριωδίου
 Ἦχος α'**

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
 νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων
 διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν...

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ
 Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
 ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν
 σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
 δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
 τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
 Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
 σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία
αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: : Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαρτίου 2020.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Μνήμη

τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς

Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. Ἦχος βαρύς.

ΟΡΘΟΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἵνα σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους

ἀγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα
τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς

τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου
ἔστι διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἁμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ
τὰς χεῖράς μου.

ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς
τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ
ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι

ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην

ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἐαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ,
Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονταιί σοι;

μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε.

ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
 ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
 ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας
 τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε
 ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
 ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
 θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
 ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
 τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
 οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
 ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
 τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν
 ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία

αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ
ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος·
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν
ψυχὴν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
 πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
 κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
 ἠμυνάμην αὐτούς,

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
 θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
 Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
 θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι
 ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... Ἀπολυτίκιον, Τριωδίου Ἦχος α'
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ

εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων
διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν...

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις Ὅτι σὸν τὸ κράτος..

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Ἦχος Βαρὺς

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο,
καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι
ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον·
γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου
σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ
φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ
ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος·

δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως
θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου
καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ
γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῆ ἁμαρτία,
ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ
πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ
Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν
οὔσα Παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Ἦχος Βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
ἢ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ
Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἢ πάντων
ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν
ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον
γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα
φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὄλων
Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ
μεγάλῃς βουλήσ' Ἄγγελος, πατήσας
τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ

γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ
 ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου·
 μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ
 Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ
 δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάση τῇ
 οἰκουμένη.

**Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος
 πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.**

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν,
 ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ
 ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ
 Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ
 ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ
 τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη
 πάσης χαρᾶς, ὃν ὀρῶντες
 προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ
 συμφώνως ἀνακράξωμεν, πλήρης
 δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν,
 ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ
 ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ
 Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ
 ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ
 τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη
 πάσης χαρᾶς, ὃν ὀρῶντες
 προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ
 συμφώνως ἀνακράξωμεν, πλήρης
 δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν
 ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει
 σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
 φιλόανθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ**Ἀντίφωνον Α΄**

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ
 πλάνης ἐπιστρέψας, κάμει Σωτὴρ
 ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων
 θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων,
 οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα
 ἀειζωοτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιε Πνεύματι, πηγὴ τῶν
 θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὔ σοφία,
 σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα,
 τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ
 οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην
 κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ
 πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρούς, οἱ
 Ἅγιοι πνευματοκινήτως,
 ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα
 υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα
τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός,
τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον,
ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ΄

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ
μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς
στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου,
χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα,
τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς
χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης,
κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον
Πατρὶ καὶ Υἱῷ, ὁ β΄ χορὸς
λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ
τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ
τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι,
Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ
τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἀγίου Εὐαγγελίου...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ' Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην κ' 1 - 10

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴηραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ

ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδειςαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
  - ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
  - καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
  - μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
  - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
    - διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
    - ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
    - Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
    - ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
      - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
      - ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
      - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
      - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Και ελέησόν με ο Θεός.**

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ´

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα* ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου,* ναὸν φέρον τοῦ σώματος* ὅλον ἐσπιλωμένον·* ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον* εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε·* αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα* τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις,* ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου* ὄλον ἐκδαπανήσας·* ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με* πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν* ἐννοῶν ὁ τάλας,* τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως·* ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου,* ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι·* Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,* κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ Κανῶν α', Ὠδὴ α', Τριωδίου. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι
Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου
τὴν ὑγρὰν, τὴ ῥάβδω τεμῶν, ὡδὴν
σοὶ ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ
Θεός. (δίσ)

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει
σου, Κύριε.**

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ
Ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος
ῥύθνη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή, ὁ Ἀδάμ
ἐξαναστάς χορεύει χαρᾷ· διὸ
ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ
τιμίου Σταυροῦ δεῦτε πρὸς τοῦτον
πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ,
τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται
νῦν· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα ψυχικῶς
ἀγαλλόμενοι.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ
Κυρίου Σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν
θείαν, τῆς ὠραιότητός σου νῦν ἄξιον
προσκυνητήν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ
ὡς ἐμψύχω σοι, καὶ φωνῶ, καὶ
προσπύσσομαι.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως,
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται
πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός, ὃς
παγεῖς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός·
Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς
ἀγαλλόμενοι.

Δόξα...

Τριάς τοῖς χαρακτηῆρσιν, ὃς
Μονὰς τῆ μορφῆ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ
Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἐνὰς ἐν
βουλῆ καὶ θελήσει, καὶ κράτους
ἀρχή, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν
εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεῖραν ὄλως ἡ Παρθένο, μὴ
εἰδυῖα ἀνδρός, ἄσπορον τίκτεις

βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετόν,
 τὸν τῶν ὄλων ποιητήν, Χριστὸν τὸν
 Θεόν· Αὐτὸν ἐκδυσώπησον
 εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

**Κανὼν α', Ὠδὴ γ', Τριωδίου Ἦχος α' Δεῦτε πόμα πίνωμεν
 καινόν...**

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ
 Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ μὲ τῆ τῆς
 πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν,
 ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς,
 μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει
 σου, Κύριε.**

Δεῦτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν,
 τὴν κατάλυσιν Ἰδοῦ
 πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου
 Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἐλών,
 καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 δόξα σοι.**

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ
 ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ
 φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ,
 Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ,
 ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 δόξα σοι.**

Πάλαι ὄν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς
 παλάμαις Σταυρόν σου νῦν
 προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν
 Ἀμαλήκ τροπούμεθα Δέσποτα
 Χριστέ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Ὅμμασι καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖς,
ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως
τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν χαρᾶ
προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες
ἐν ᾄσμασι.

Δόξα...

Ἐνα ὑποστάσεσι τρισὶ Θεὸν
ἄναρχον σέβω μὴ διαιρούμενον τῇ
τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ
Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς
τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἐώρακεν·
ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν οὐ
κατέφλεξεν.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις.

**Κοντάκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος Βαρύς. Οὐκέτι φλογίνη
ῥομφαία...**

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ
θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς
βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατήλθε
συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις
αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται
συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,
λέγοντες, Σωτήρ τοῖς ἐν σκότει·
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ
καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ
θάνατος τὸν Ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ
ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες
σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν
τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει
σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ
ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν
θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν
καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ
Ἀδάμ· Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν·
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρός σου Κύριε
ἠγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται
ιάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν
ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι
προσπίπτομεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

**Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.**

Σήμερον τὸ Προφητικὸν
πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ
προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ
ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ
ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας
ἐτύχομεν πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ

τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια
 ἔσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν
 γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης ἀπέλυσε
 τρόμῳ, ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν
 σου Ἄγιε καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ
 Θεοῦ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε ἰκέτευε τὸν
 Υἱόν σου τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα
 ἐν Σταυρῷ καὶ ἀναστάντα ἐκ
 νεκρῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις **Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς**

Κοντάκιον Ἦχος βαρὺς . Αὐτόμελον

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία
 φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ
 γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ
 ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ
 κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος
 ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου
 βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν
 Γολγοθᾶ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς
 ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου,
 ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω·
 Ὡ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου
 τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου;
 ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ
 διαρρήσομαι, τὰ ἔνδον μου πονῶ,

τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ
αἰσθητήριά μου, μαιμάσσει τὸ
πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι
ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ
Ἀδάμ, ξύλω δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ
τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν
Παράδεισον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

**Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.**

Στίχοι

Σώαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν
κοιλίαν.

Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν
οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερὴ Βασίλειος
ἐτρήθη σούβλαις.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, αἱ Ἅγιοι
Μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα,
ξίφει τελειοῦνται.**

**Καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας
Δροσίδος, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως
Τραϊανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε
Κανονικῶν μοναζουσῶν.**

Στίχοι

Καλλινίκην τέμνουσι σὺν
Βασιλίσση,
Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου

Βασιλίδας.
 Δροσίς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς
 τοῦ μύρου,
 Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς
 πόλον.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν
 ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.**

Στίχοι

Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα
 προσκυνησάτω,
 Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ
 προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστέ ὁ
 Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ
 διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά
 σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον
 Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ
 τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς
 διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον
 ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ Ὡδὴ α' Ἦχος α' '.

Ὁ θειότατος προετύπωσε
 πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
 διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου
 τὴν ὑγρὰν, τὴν ῥάβδω τεμῶν, ὡδὴν
 σοὶ ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστέ ὁ
 Θεός.

Ὡδὴ γ'

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ,
 τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρα μὲ τῆ τῆς
 πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν,
 ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς,
 μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

Ὦδὴ δ'

Ἐπὶ Σταυροῦ σὲ Δυνατὲ
 φωστήρ ὁ μέγας κατιδῶν τρόμω
 ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας σὺν ἔστειλεν
 ἔκρυσσε, πᾶσα δὲ Κτίσις ὕμνησεν, ἐν
 φόβω τὴν σὴν μακροθυμίαν, καὶ γὰρ
 ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὦδὴ ε'

Ὅρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν,
 Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην,
 εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου, δι οὗ
 ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ
 ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς, ἀνέσπερον
 ἄγων ἡμᾶς.

Ὦδὴ ς'

Τὸν τύπον τοῦ Θείου Σταυροῦ
 Ἴωνὰς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους,
 τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε
 καὶ ἀνέθορε σεσωσμένος τοῦ θηρὸς
 τῆ δυνάμει σου Λόγε.

Ὦδὴ ζ'

Φλογώσεως ὁ Παῖδας
 ῥυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος,
 ἦλθεν ἐπὶ γῆς καὶ Σταυρῷ
 προσηλωθεῖς, σωτηρίαν ἡμῖν
 ἔδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν
 Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦδὴ η'

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
καί προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Χείρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς
τῶν λεόντων ποτὲ ὁ μέγας ἐν
Προφήταις σταυροειδῶς ἐκπετάσας
Δανιήλ ἀβλαβῆς ἐκ τῆς τούτων
καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν
Χριστόν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί,

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'

Ὡ Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκὶ σὲ οἱ πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νύν μεγαλύνομεν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

**Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι Ἄγιός ἐστιν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς

Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον
 ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος,
 Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα, ἔτρεχον
 δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια,
 ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν
 δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ
 πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως
 εἶδον.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος β' Τοῖς Μαθηταῖς

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον,
 σήμερον προτεθέντα ἰδόντες
 προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς
 εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι
 πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσει,
 σταυρωθέντα αἰτούμενοι, Κύριον
 ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν
 τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι
 τὴν Ἀνάστασιν, πάντας
 ἀκατακρίτως.

Θεοτοκίον, Τριωδίου Ἦχος β' Τοῖς Μαθηταῖς

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε τὰς
 ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν
 ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου, νῦν
 εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν, δὸς ἡμῖν τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια,
 φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν
 λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυνον
 προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα
 κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148) Ἦχος βαρῦς.

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.) Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
 οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ**

Θεῶ.)

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.)**

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

**Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.**

**Ἄνεστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν,
λύσας θανάτου τὰ δεσμά·
εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην·
αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.**

**Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.**

**Ἀνάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον.**

**Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

**Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν,
προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας
τὴν ἀνάστασιν.**

**Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.**

**Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ,
περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;
δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν
καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης·
πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ
ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει**

καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ
ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ
τὸν θάνατον ἢ ζωὴ· ἢ ἀνάστασις διὰ
τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν·
Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

**Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,**

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν
ὤδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ
πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει
σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης
ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

**Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.**

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν
ὤδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ
πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει
σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης
ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

**Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.**

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ

κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆ
 χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ
 προκείμενον βλέποντες τὸ Ξύλον τὸ
 ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν
 ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι
 τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, τοῦ ἐν
 τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος καὶ
 τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

**Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν
 μέσῳ τῆς γῆς.**

Ἐκκλησίας ἐδραίωμα,
 βασιλέων κραταίωμα μοναζόντων
 καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ
 Σταυρὲ πανσεβάσμιε, διὸ
 προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ
 ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία
 χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ
 τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος
 καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Δόξα... Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν
 κακίστων Φαρισαίων ὁ πάντων
 Κύριος παραβολικῶς ἐκφεύγειν
 ταύτην ἐδίδαξε καὶ μὴ
 ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν,
 πάντας ἐπαίδευσεν ὑπογραμμὸς καὶ
 τύπος ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι
 Σταυροῦ καὶ θανάτου, ἑαυτὸν
 ἐκέκνωσεν. Εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν
 τῷ Τελώνῃ εἵπωμεν, ὁ παθῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν καὶ ἀπαθῆς διαμείνας Θεὸς
 τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ σῶσον
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ἤχος β΄

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,
διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται,
ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται,
ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται,
καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν,
διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν.
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἵτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα

Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας

ταύτης ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ,

καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ τὴν ἀγίαν

Τράπεζαν καὶ τὸν Σταυρὸν· εἶθ' οὕτω

λαμβάνει αὐτόν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ

ἀριστεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐτοῦ

λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς

τὰς βασιλικὰς πύλας, Τελεσθείσης δὲ τῆς

Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ

Ἱερεὺς·

Σοφία, ὀρθοὶ

καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Τροπάριον,

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ...

ἐκ τρίτου, καὶ εἰσοδεύει ὁ Ἱερεὺς,

φέρων τὸν τίμιον Σταυρὸν ἔμπροσθεν των

ἀγίων θυρῶν. κάκεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ

**τετραπόδου, τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος
Σταυρός.**

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον ἐκ γ'

Ἦχος πλ. β'

Τὸν Σταυρὸν σου

**προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.**

Ἀνοιχθείσης δὲ τῆς θήκης, ἄρχεται προσκυνῶν

ὁ Προεστὼς καὶ ὁ Ἱερεὺς, βάλλοντες

μετανοίας γ', κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ,

καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι

μετάνοιαν ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Χορούς, πρὸς

μίαν. Εἶθ οὕτως ἄρχονται οἱ Ἀδελφοί,

προσκυνοῦντες δύο δύο κατὰ τάξιν.

Προσκυνούντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν ψάλλομεν

τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ποίημα Λέοντος Δεσπότη

Ἦχος β'

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν

Ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς

ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ἐκουσίως

χεῖρας ἐκτείνας ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν

ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ

ἐχθρός, δι' ἠδονῆς συλήσας,

ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε

πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ

ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν

συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι

αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν τὸν Σταυρὸν

τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ

ἢ τελεία λύτρωσις, ἐν σοὶ οἱ

πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν
 καυχῶνται ὡς τῇ σῆ δυνάμει,
 Ἰσμηλίτην λαόν, κραταιῶς
 ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου,
 Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν
 σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομεν
 λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ
 προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς
 Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ
 Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν
 πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους
 γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς
 Ἐκκλησίας, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν
 περιβάλλεται ὁ καλύπτων οὐρανὸν
 τοῖς νέφεσι, χλαῖναν ἐνδύεται
 χλεύης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ ὁ
 τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τὸν
 νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων
 τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
 ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται
 ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, καὶ
 πάντα ὑπομένει δι' ἐμὲ τὸν
 κατάκριτον ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ
 Θεὸς ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης
 ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα ... Ἦχος ὁ αὐτός

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ
 προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει
 πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ
 φῶς παρέχων τυφλοῖς ὑπὸ ἀνόμων

χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν
 νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς
 μάστιγας. Τοῦτον ἡ Ἄγνη καὶ
 Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα,
 ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· οἴμοι Τέκνον
 ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὠραῖος
 κάλλει παρὰ πάντας βροτούς,
 ἄπνους ἄμορφος φαίνη, οὐκ ἔχων
 εἶδος οὐδὲ κάλλος· οἴμοι τὸ ἐμόν
 φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν
 σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ
 δεινή μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν
 διέρχεται. Ἄνυμνῶ σου τὰ Πάθη,
 προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον,
 μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β' Εἰρμολογικόν

Σήμερον τὸ προφητικόν
 πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ
 προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
 ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ
 ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ
 ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας
 ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
 μόνε φιλάνθρωπε.---

Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ ἄδου,
 ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγί-
 δων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος. ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς
 ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπὶ τὸ κήρυγμα καὶ δι'
 αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2020.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Μνήμη
 τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
 Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. Ἦχος βαρύς.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος β'.

Στίχος α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύ-
 ριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
 ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος,
 ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος δ'. Ἔδωκας
 κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β'.

Στίχος α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι,
 Ἀλληλούϊα.

Στίχος β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνή-
 σομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι,

Ἀλληλούϊα.

Στίχος γ' . Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Στίχος δ' . Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός,
ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-
θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ' .

Ἦχος α' .

Στίχος α' . Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Στίχος β' . Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

**Στίχος γ' . Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ
αἰῶνος.**

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικὸν Ἦχος β'

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου
τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι
ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ταῆς ἑορτῆς. Ἦχος α' .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ

βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον,
**Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.**

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Τὸν Σταυρόν σου
προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.
Δύναμις.
..καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου.**

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου,

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλοῦϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς·
Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἡ' 34 – θ' 1

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ³⁵ ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. ³⁶ τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ³⁷ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ³⁸ ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. ¹ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Εἰς τό' Ἐξαιρέτως

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν

μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτ

Κοινωνικόν Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἄλληλουϊα..

ἦχος β'

Ἀντί του Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἀφῆσιν αμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. **Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.**

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(τρὶς).**

Ἀπόλυσις.